

วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ: การดูแลช่วยเหลืออย่างเข้าใจ
**Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Queer (LGBTQ) Adolescents:
Understanding and Support**

ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ* ชนัญชิตา ทูมมานนท์ ชุตินนท์ คล้ายแก้ว และกรรพกา พัฒนากำพล
Piyawan Visessuvanapoom, Chanakida Thummanond, Chutimon Klaikeow,
and Kornphaka Phattanaqumphol

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department of Research and Educational Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand

ABSTRACT

This article describes the current situation experienced by LGBTQ adolescents and the difficulties they face as they develop their sexual orientation. It also provides guidelines for family and school members to support them during this time.

The authors have synthesized research from Thailand and other countries to illustrate the experiences of LGBTQ adolescents. While many societies, particularly those in economically developed countries, have accepted sexual diversity, and passed laws to protect the rights of the LGBTQ community, many LGBTQ adolescents experience discrimination and are not accepted by their families and others.

LGBTQ adolescents face challenges that arise from complications during the developmental stage of their sexual orientation and from harmful external situations. However, their families and schools are often unaware of these concerns. If families and schools understood the conditions faced by LGBTQ adolescents, they could provide support and encourage them to adapt and develop their sexual orientation according to their developmental stage. This could reduce much of the risk faced by these adolescents. Guidelines for families and schools to support LGBTQ adolescents to become responsible and productive youth are proposed at the end of this article.

ARTICLE INFO

Article history:

Received 6 August 2021

Received in revised form
20 October 2021

Accepted 26 October 2021

Available online

7 March 2022

Keywords:

LGBTQ (ความหลากหลายทางเพศ),
Adolescent Development

(พัฒนาการวัยรุ่น),

Student Support

(การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน),

Gender Identity (อัตลักษณ์ทางเพศ)

*ผู้เขียนที่ให้การติดต่อ

E-mail address: Piyawan.p@chula.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอสถานการณ์ของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน และความซับซ้อนของพัฒนาการวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงแนวทางสำหรับครอบครัวและโรงเรียนในการดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้เขียนได้สังเคราะห์งานวิจัยไทยและต่างประเทศ ประกอบการอภิปรายแง่มุมของสถานการณ์ของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน แม้ว่าสังคมส่วนใหญ่จะให้การยอมรับกับความหลากหลายทางเพศ ประเทศต่าง ๆ ออกกฎหมายเพื่อปกป้องสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศยังมีวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวนมากถูกเลือกปฏิบัติ และไม่ได้รับการยอมรับจากทั้งครอบครัวและบุคคลรอบข้าง วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศจึงต้องเผชิญกับความท้าทายของพัฒนาการวัยรุ่นที่ต้องข้ามผ่าน และสถานการณ์ภายนอกที่กระทบ ในขณะที่ยังมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นอีกจำนวนมาก เช่น คนในครอบครัวและโรงเรียนที่ยังไม่เข้าใจภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้นคนในครอบครัวและโรงเรียนที่มีความเข้าใจกับสถานการณ์ที่วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศจะช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวและมีพัฒนาการที่เหมาะสมเมื่ออยู่ในช่วงวัยรุ่น และลดความเสี่ยงต่อปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาได้ ตอนท้ายของบทความได้นำเสนอแนวทางในการช่วยเหลือดูแลสำหรับครอบครัวและโรงเรียนเพื่อให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศได้เติบโตเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ

บทนำ

“LGBTQ” เป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดย LGBT เป็นตัวอักษรย่อของคำที่ใช้เรียกกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะความหลากหลายทางเพศในแบบต่าง ๆ คือ L มาจาก Lesbian หมายถึง ผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน G มาจาก Gay หมายถึง บุคคลที่ชอบเพศเดียวกัน B มาจาก Bisexual หมายถึง บุคคลที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง และ T มาจาก Transgender หมายถึง บุคคลที่มีจิตใจตรงข้ามกับเพศสภาพ เช่น ผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชาย หรือผู้ชายที่มีจิตใจเป็นผู้หญิง ปัจจุบันได้มีการเพิ่มเติมตัวอักษร Q มาจาก Queer หมายถึง เพศไร้กรอบ LGBTQ จึงเป็นการอธิบายถึงบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยอิงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถี (Mayo, 2014; World Health Organization, 2017) อัตลักษณ์ทางเพศ (Gender identity) ยังคงเป็นที่ถูกนำไปใช้อย่างสับสนกับคำว่า รสนิยมทางเพศหรือเรียกว่า เพศวิถี (Sexual orientation) โดยทั้ง 2 คำนี้มีความหมายแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง อัตลักษณ์ทางเพศ หมายถึง การรับรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อร่างกายของตนเอง ซึ่งนำไปสู่การแสดงออกทางเพศต่าง ๆ (Asia Pacific Forum, 2010; World Health Organization, 2016) ส่วนรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีเป็นความสนใจทางเพศในเชิงโรแมนติก (Manalastas, Ojanen, Torre, Ratanashevorn, Hong, et al., 2017) ซึ่งมีความหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ ความพึงพอใจกับบุคคลต่างเพศ (Heterosexuality) ความพึงพอใจกับบุคคลเพศเดียวกัน (Homosexuality) และความพึงพอใจกับบุคคลทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ (Bisexuality) ดังนั้นอัตลักษณ์ทางเพศจึงเป็นการรับรู้เพศของตนเองซึ่งอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเพศสภาพของตนเองก็ได้ ส่วนรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีเป็นเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศ

ปัจจุบันทั้งประเทศไทยและต่างประเทศให้ความสำคัญกับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศโดยการกำหนดเป็นกฎหมายคุ้มครองสิทธิของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ เช่น การออกกฎหมายเกี่ยวกับอัตลักษณ์

และการแสดงออกทางเพศในประเทศไทย ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่น ได้หันและมาแก้ รวมถึงประเทศไทย มีการอนุญาตให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเข้ารับราชการทหารอย่างเปิดเผย มีกฎหมายต่อต้าน การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ และมีกฎหมายเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ นอกจากนี้ ประเทศ ในทวีปอเมริกา สหภาพยุโรป และทวีปโอเชียเนีย มีการออกกฎหมายรับรองการสมรสในเพศเดียวกัน (Wikipedia, 2021)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ประเทศทั่วโลกส่วนใหญ่โดยเฉพาะในกลุ่มยุโรป ทวีปอเมริกา และ ทวีปโอเชียเนียต่างให้การยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศค่อนข้างมากสะท้อนได้จากการ ออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม อย่างไรก็ตาม ประเทศในทวีปเอเชีย หลายประเทศ ยังไม่ค่อยยอมรับการแสดงออกทางเพศของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ยิ่งไปกว่านั้น หลายประเทศในทวีปแอฟริกา ยุโรปตะวันตก รวมถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็มีกฎหมายคัดค้านสิทธิของกลุ่มบุคคล ที่มีความหลากหลายทางเพศ (Wikipedia, 2021) ดังนั้นการเปิดกว้างของสังคมจึงส่งผลต่อการให้การยอมรับ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศด้วย อย่างไรก็ตามในปัจจุบันยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัดว่าการแสดงออกถึง ความหลากหลายทางเพศเริ่มต้นที่ช่วงวัยใด เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ความแตกต่างจากปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การค้นหาค้นเจอตัวเองได้เร็วหรือช้าต่างกัน การได้รับการสนับสนุนจาก ครอบครัวในการแสดงออก หรือค่านิยมของคนในสังคมในเรื่องการแสดงออกทางเพศที่ความหลากหลาย ทั้งนี้ ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่บุคคลกำลังค้นหาค้นเจอตัวเอง ทั้งความชอบ ความสนใจ รวมถึงการพัฒนาอัตลักษณ์ ของตนเอง วัยรุ่นที่ยังไม่สามารถค้นหาค้นเจอตัวเองได้อาจส่งผลต่อการพัฒนาการเมื่ออยู่ในวัยผู้ใหญ่ ดังนั้น วัยรุ่นที่มี ความหลากหลายทางเพศจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหาพัฒนาการและการปรับตัว (Almeida , Johnson, Corliss, Molnar, & Azrael, 2009; Russell, Ryan, Toomey, Diaz, & Sanchez, 2011) การให้การดูแลและ ช่วยเหลืออย่างเหมาะสมจะช่วยให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเอง ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพได้ อย่างไรก็ตาม อุปสรรคที่สำคัญ คือ การได้รับประสบการณ์ในเชิงลบหรือการ ให้การช่วยเหลือที่ผิดวิธีจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัวและครู อาจารย์จึงควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อเกิดความตระหนัก และให้การดูแลและช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ การให้ความปลอดภัยแก่วัยรุ่นที่มี ความหลากหลายทางเพศอย่างเดียวยังไม่พอครอบครัวและโรงเรียนควรทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาวัยรุ่นให้มีการ พัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละคน (Sadowski, 2020)

พัฒนาการของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ทางเพศ

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งอิทธิพลต่อความเสี่ยงใน พัฒนาการของตนเอง สถานการณ์ภายใน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การแสดงออกและการปรับตัว และความสับสนในตนเองอันจะนำไปสู่การค้นหาค้นเจอเอกลักษณ์ของตนเอง จากทฤษฎี Gender Schema (Bem, 1981) แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นเรียนรู้ตนเองจากการรับรู้บทบาททางเพศ

ของตนเอง โดยการรับรู้บทบาททางเพศได้รับอิทธิพลมาจากบริบททางสังคม ทั้งนี้ การรับรู้เพศและบทบาททางเพศของตนเองของวัยรุ่นอาจเป็นไปตามแบบแผนหรือแตกต่างจากแบบแผนก็ได้ วัยรุ่นที่รับรู้เพศและแสดงบทบาททางเพศของตนเองแตกต่างจากแบบแผนจะมีความสับสนในตนเองมาก อย่างไรก็ตาม จากทฤษฎีพัฒนาการเป็นช่วงวัยที่ต้องค้นหาตนเอง รวมถึงค้นหาเอกลักษณ์ทางเพศของตนเองให้ได้

ทฤษฎีพัฒนาการของ Erikson อธิบายงานพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นคือ การค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง (Erikson, 1953) เอกลักษณ์ของตนเองนำไปสู่การทราบแนวทางการพัฒนาตนเอง และเตรียมความพร้อมในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ วัยรุ่นหลายคนสับสนและประสบปัญหาในการค้นหาตนเอง เพราะในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงของการปรับตัวหลายอย่าง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่จะส่งผลต่อพัฒนาการในหลายด้านของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เร็วหรือช้าเกินไปอาจไม่ส่งผลดีต่อวัยรุ่น โดยการเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อเข้าสู่ระยะการเป็นหนุ่มสาว (Puberty) ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศอาจทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนในอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถีของตนเอง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น (Williams & Curries, 2000)

นอกจากนี้ ทฤษฎีพัฒนาการของ Freud ยังได้อธิบายช่วงพัฒนาการของวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่กำลังให้ความสนใจกับเพศตรงข้าม ซึ่งหากวัยรุ่นเกิดความสับสนในเพศของตนเอง อาจทำให้เกิดปัญหาต่อบุคลิกภาพและการปรับตัว (Fixation) (Torrey, 1992) ดังนั้น นอกจากวัยรุ่นจะต้องเผชิญกับการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายแล้ว วัยรุ่นยังต้องค้นหาตัวตนของตนเองให้ได้ ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศที่จะทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงร่างกายไม่สอดคล้องกับรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีของตนเอง โดยการค้นหาตัวตนของตนเอง (Role identity) ของวัยรุ่นรวมถึงการค้นหาเอกลักษณ์ทางเพศของตนเองด้วย วัยรุ่นที่สามารถค้นหาตนเองได้ จะนำไปสู่การปรับตัว และการเลือกวางแผนการศึกษาและอาชีพของตนเองได้ นำไปสู่ความชัดเจนในการมีเป้าหมายของตนเองเมื่อก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ (Erikson, 1953)

จากทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน Marcia (1993) นำเสนอระยะของการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองในวัยรุ่นที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยอธิบายว่ากระบวนการในการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อวัยรุ่นเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย แบ่งระยะของพัฒนาการความเป็นตัวของตัวเองของวัยรุ่นเป็น 4 ระยะ ได้แก่

1. Identity Diffused เป็นระยะที่วัยรุ่นไม่มีความสนใจในการค้นหาตนเอง และไม่มีข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย

2. Identity Foreclosed เป็นระยะที่วัยรุ่นต้องการอยากค้นหาตนเองโดยมีการวางแผน หรือเรียนรู้ประสบการณ์จากคนอื่นเพื่อค้นหาตนเอง แต่ยังไม่ได้ลงมือปฏิบัติในเชิงรุก จึงยังไม่พบวิกฤติในการค้นหาตนเอง

3. Identity Moratorium เป็นระยะที่วัยรุ่นกำลังเกิดวิกฤติในการค้นหาตนเองพยายามหาทางเลือกต่าง ๆ แต่ไม่ได้ลงมือลองทำตามทางเลือกไหนเลย

4. Identity achieved เป็นระยะที่วัยรุ่นผ่านวิกฤติในการค้นหาตนเองมาแล้ว สามารถค้นหาตนเองได้แล้ว จึงมีความมุ่งมั่นและพยายามสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ตนเองได้เลือก

ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่กำลังอยู่ในช่วงค้นหาตนเอง ซึ่งอาจต้องเจอวิกฤติและใช้เวลาในการบรรลุถึงความสามารถในการค้นหาตนเอง ครูและพ่อแม่ ผู้ปกครองจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือให้วัยรุ่นสามารถค้นหาตนเองให้ได้ โดยการยอมรับกับสิ่งที่วัยรุ่นเป็นและให้โอกาสวัยรุ่นได้ทดลองและเรียนรู้เพื่อให้สามารถรู้จักตนเองได้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับการศึกษาของ Syed & Seiffge-Krenke (2013) ซึ่งเป็นการศึกษาระยะยาว ใช้ระยะเวลาศึกษาทั้งสิ้น 10 ปี เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และบริบทของครอบครัว มีตัวอย่างเป็นครอบครัวของวัยรุ่นที่มีอายุ 14 ปี จำนวน 98 ครอบครัว พบว่า การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองในวัยรุ่นมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงวัยนี้ และค่อย ๆ คงที่เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยครอบครัวมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการค้นหาความเป็นตัวเองของวัยรุ่น วัยรุ่นที่สามารถพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองได้จะสามารถค้นพบตนเองได้ดีเมื่ออยู่ในวัยผู้ใหญ่

สถานการณ์ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน

บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศทั้งในและต่างประเทศต่างเผชิญกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือบุคคลเหล่านี้ยังคงประสบกับปัญหาการขาดความเข้าใจ การเลือกปฏิบัติจากบุคคลใกล้ชิดและสังคม การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงต่าง ๆ โดยเฉพาะการถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน ทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ส่งผลต่อการมีภาวะซึมเศร้าในวัยผู้ใหญ่ การฆ่าตัวตาย ระดับความพึงพอใจในชีวิตต่ำ การเสพสารเสพติด การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ หรือการไม่สามารถรวมกลุ่มกับบุคคลอื่นในสังคม และการถูกปฏิเสธทางสังคม (Manalastas et al., 2017; Russell, McGuire, Lee, Larriva & Laub, 2008) รวมทั้งการถูกกล่าวหาว่าไม่มีศีลธรรม หรือมีความผิดแผกจากบุคคลอื่น ๆ ในสังคม (Nitiwana & Leerasiri, 2017) บทความนี้นำเสนอสถานการณ์ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในปัจจุบันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศดังนี้

สถานการณ์ในประเทศไทย

ประเทศไทยมีบุคคลที่แสดงออกว่าตนเองเป็น Transgender หรือบุคคลที่มีจิตใจตรงข้ามกับเพศของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีจิตใจเป็นหญิงแต่ร่างกายเป็นชายเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดข้อเรียกร้องและความพยายามผลักดันและเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น การยกเลิกการใช้คำว่า “โรคจิตถาวร” ในเอกสารทางการแพทย์ทหาร (ส.ค. 43) การบัญญัติข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พุทธศักราช 2555 ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ที่ให้การรับรองบุคคลที่มีความหลากหลาย

ทางเพศ ว่าเป็นกลุ่มประชากรที่ต้องได้รับความช่วยเหลือในการเข้าถึงบริการทางสังคมต่าง ๆ (Suriyasarn, 2014) หรือ ประเด็นการเปลี่ยนแปลงกฎหมายล่าสุดที่ได้รับความสนใจจากสังคมไทยเป็นวงกว้าง คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่องการสมรสเท่าเทียมที่อนุญาตในบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย จากความพยายามดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นประเทศที่ยอมรับความหลากหลายทางเพศในสายตาของประเทศอื่น โดยในปี 2019 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ใช้ World Pride Event -ของประเทศสหรัฐอเมริกาในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยแคมเปญ "Go Thai Be Free" เพื่อสื่อความหมายว่าประเทศไทยต้อนรับนักท่องเที่ยวชาว LGBTQ (Bangkok Post and Reuters, 2019)

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญแก่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น บุคคลทางที่มีความหลากหลายทางเพศยังได้รับการเลือกปฏิบัติ ผลการสำรวจประสบการณ์ถูกเลือกปฏิบัติโดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP, 2019) ในหัวข้อ *รับได้แต่ไม่ยอมรับ: การสำรวจระดับชาติเกี่ยวกับประสบการณ์การถูกเลือกปฏิบัติ และทัศนคติของสังคมที่มีต่อคนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศ* (Tolerance But Not Inclusion) ตัวอย่างที่ศึกษา คือ บุคคลอายุระหว่าง 18-57 ปี จำนวน 2,210 คน แบ่งเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวน 1,349 คน และบุคคลที่มีการแสดงออกทางเพศตรงตามเพศสภาพ 861 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศร้อยละ 41 รายงานว่าตนเองเคยถูกเลือกปฏิบัติในขณะที่อยู่ที่สถานศึกษา ร้อยละ 47.5 รายงานว่าตนเองถูกเลือกปฏิบัติจากครอบครัว ซึ่งบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีแนวโน้มจะเปิดเผยตัวตนกับบุคคลภายนอกครอบครัวมากกว่าภายในครอบครัว ดังผลการศึกษาที่พบว่าร้อยละ 92.9 เลือกเปิดเผยตัวตนกับบุคคลนอกครอบครัว และร้อยละ 42 รายงานว่าตนเองต้องสร้างว่ารักเพศตรงข้ามเพื่อให้ครอบครัว สถานศึกษาหรือที่ทำงานยอมรับ

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลที่แสดงออกตามเพศสภาพร้อยละ 69 มีทัศนคติที่ดีกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88 รายงานว่าตนจะยอมรับความบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ตราบใดที่บุคคลเหล่านั้นไม่ใช่บุคคลในครอบครัว แต่หากจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้หากมีบุคคลในครอบครัวเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศลดลงเหลือร้อยละ 75

จากผลสำรวจข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลในสังคมไทยยังไม่ได้ยอมรับความหลากหลายทางเพศอย่างแท้จริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าร้อยละของจำนวนตัวอย่างที่รายงานว่าตนยอมรับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้หากบุคคลนั้นเป็นบุคคลในครอบครัวลดลงจาก กรณีที่บุคคลนั้นไม่ใช่บุคคลในครอบครัว นอกจากนั้น ถึงแม้ว่าบุคคลในสังคมให้การยอมรับความหลากหลายและเคารพสิทธิในการแสดงออกทางเพศที่หลากหลายมากขึ้น แต่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศรายงานว่าตนเองได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียม ทั้งในครอบครัว โรงเรียนและสถานที่ทำงาน

การถูกตีตราจากสังคม การถูกเลือกปฏิบัติ การมีประสบการณ์การถูกเหยียดหยามและแบ่งแยกจากคนในครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศส่วนใหญ่เกิดจากเจตคติดั้งเดิมที่ยังรากลึก

ว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความผิดปกติ มีความเปราะบาง และมีอาการป่วยทางจิต ทำให้การแสดงออกของบุคคลรอบข้างต่อกลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นไปในทิศทางลบดังเช่นที่กล่าวแล้ว งานวิจัยของ (Suriyasarn, 2014) ที่ศึกษาอัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทยพบว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวนมากต้องออกจากบ้านมาใช้ชีวิตอยู่ลำพังตั้งแต่ช่วงวัยรุ่น มีแนวโน้มไม่ได้รับการยอมรับจากบิดา และถูกกระทำความรุนแรงจากบุคคลในครอบครัวทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น การถูกส่งไปเข้ารับการบำบัดทางจิตวิทยา การบังคับให้แต่งกายตามเพศกำเนิดของตนเอง เมื่อถึงวัยศึกษาเล่าเรียนก็ต้องพยายามปกปิดเพศวิถีของตนเองจนกว่าจะได้รับความมั่นใจว่าตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนแล้ว เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมักหลีกเลี่ยงการเป็นเพื่อนกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศมีความสบายใจมากกว่าในการเปิดเผยเพศวิถีของตนเองในระดับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ในช่วงมหาวิทยาลัย พวกเขาประสบกับปัญหาจากข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยบางแห่งที่ต้องแต่งกายตามเพศกำเนิดในเวลาเรียนและการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยทำงานพบว่าพวกเขาต้องใช้เวลาอย่างมากในการแสดงความสามารถและตัวตนให้เป็นที่ยอมรับจากนายจ้างและเพื่อนร่วมงานทั้งนี้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมักได้รับการปฏิเสธการจ้างงาน ไม่ได้รับโอกาสฝึกอบรม และการขาดความมั่นคงในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่มีการแสดงออกตรงตามเพศสภาพ (Suriyasarn, 2014) จากสถานการณ์การที่บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศถูกเลือกปฏิบัติ และไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานจึงส่งผลให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยมีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้า ความเครียด รวมถึงการถูกแบ่งแยกและกีดกัน (Kittiteerasack, Steffen & Matthews, 2020) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยยังมีค่อนข้างจำกัด

สถานการณ์ในต่างประเทศ

สอดคล้องกับสถานการณ์ในประเทศไทย ประเทศต่าง ๆ มีความตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการแสดงออกทางเพศอย่างเท่าเทียมของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยรัฐบาลของแต่ละประเทศมีความพยายามในการผลักดันข้อกฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับความคุ้มครองดูแลและมีสิทธิอันพึงได้ไม่แตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยมีหลักการ Yogyakarta Principles) เป็นหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศกับประเด็นเพศวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศที่สมบูรณ์ที่สุดในปัจจุบัน และเป็นหลักกฎหมายที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ (Nitiwana & Leerasiri, 2017; Suriyasarn, 2014)

ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่มีประชากรที่มีความหลากหลายทางเพศอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากมีความพยายามอย่างยิ่งในการส่งเสริมสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และประสบความสำเร็จสูงสุดในสมัยประธานาธิบดีบารัค โอบามา โดยพบว่า เจตคติของบุคคลในสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นไปในทิศทางบวกมากขึ้น ทั้งนี้ ประเด็นการส่งเสริมสิทธิบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่โดดเด่น เช่น การยกเลิกนโยบาย Don't Ask, Don't Tell สิทธิการแต่งงาน การรับบุตรบุญธรรม

สิทธิในการรับราชการทหาร การต่อต้านการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน รวมทั้งการยกย่องบุคคลผู้มีคุณูปการเกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิของ[บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ต่อการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (Nitiwana & Leerasiri, 2017)

จากการสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศตั้งแต่ปี 2008 ถึง 2016 (Almeida et al., 2009; McConnell, Birkett & Mustanski, 2016; Medeiros, Seehaus, Elliott, & Melaney, 2008; Russell et al., 2011; Ryan, Russell, Huebner, Diaz, & Sanchez, 2010; Toomey, Ryan, Diaz, Card, & Russell et al., 2013) พบว่า วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม ซึ่งทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิต (Almeida et al., 2009; McConnell et al., 2016; Ryan et al., 2010; Russell et al., 2011) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำลง (Almeida et al., 2009)

สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมา ผลสำรวจปี 2019 ของ *The Trevor National Survey on LGBTQ Youth Mental Health* (The Trevor project, 2020) ที่มีตัวอย่างเป็นเยาวชนจำนวน 34,000 คน จากทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวนร้อยละ 39 เคยมีความพยายามฆ่าตัวตายภายในระยะเวลาสิบสองเดือนที่ผ่านมา โดยในจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 50 เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีจิตใจตรงข้ามกับเพศสภาพและกลุ่มเยาวชนที่มีเพศไร้กรอบ ในขณะที่เยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศตรงตามเพศสภาพมีความพยายามจะฆ่าตัวตายที่ร้อยละ 44 เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศร้อยละ 71 รายงานว่าตนเองถูกแบ่งแยกจากอัตลักษณ์ทางเพศหรือเพศวิถีของตน เยาวชนที่มีจิตใจตรงข้ามกับเพศสภาพและเยาวชนที่มีเพศไร้กรอบร้อยละ 58 ถูกกีดกันไม่ให้ใช้ห้องน้ำที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางเพศของตน นอกจากนี้ เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมากกว่าร้อยละ 50 เคยโดนเกลียดชังหรือเกลียดชังให้เปลี่ยนอัตลักษณ์หรือวิถีทางเพศของตนผ่านการเข้ารับการบำบัดทางจิต

จากสถานการณ์ในประเทศไทยและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศมีความเสี่ยงต่อการได้รับการยอมรับและการได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาตนเองและการปรับตัวในสังคม

บทบาทของครอบครัวและโรงเรียนในการดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีอารมณ์รุนแรงอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนในร่างกายส่งผลต่อการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงไปจากวัยเด็ก รวมถึงอยู่ในช่วงของค้นหาตนเอง ซึ่งภาวะของความไม่วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศอาจทำให้วัยรุ่นสับสนมากกว่าวัยรุ่นที่มีการแสดงออกตามเพศสภาพและนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตได้ วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศจึงต้องการความเข้าใจและการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน และครู ในขณะที่วัยรุ่นใช้เวลาในแต่ละวันที่โรงเรียนและที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บทบาทของสมาชิกในครอบครัวและครูจึงเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศให้มีความมั่นใจและเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การศึกษายานวิจัยต่าง ๆ กลับพบว่า ปัญหาหลักของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศคือ ปัญหาทัศนคติด้านลบจากบุคคล

ในครอบครัว เช่น ไม่ยอมรับวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ วัยรุ่นถูกทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจจากสมาชิกในครอบครัว และปัญหาการถูกตีตราจากสังคม โดยเฉพาะจากสังคมที่โรงเรียน เช่น เพื่อนนักเรียน มักหลีกเลี่ยงการเป็นเพื่อนกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ McConnell, et al. (2016) และ Ryan et al. (2010) ที่พบว่า สุขภาพจิตของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังคม หากวัยรุ่นได้รับการยอมรับจากครอบครัวและสังคม ความเสี่ยงของปัญหาสุขภาพจิตก็จะลดลง ดังนั้น ครอบครัวและโรงเรียนจึงเป็นสถาบันสำคัญที่มีบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ

บทบาทของครอบครัว

ครอบครัวสามารถดูแลและช่วยเหลือสมาชิกที่มีความหลากหลายทางเพศโดยเริ่มจากการมีความรู้ การให้ความรัก ความเข้าใจ และการยอมรับในตัวตนความหลากหลายทางเพศ ดังนี้

1. งานวิจัยที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้คนในสังคมจะให้การยอมรับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่การยอมรับยังมีจำกัดเฉพาะบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว (Suriyasarn, 2014) ดังนั้น การเสริมสร้างการยอมรับและการมีทัศนคติในเชิงบวกต่อวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติที่ดีต่อกลุ่มบุคคลเหล่านี้ สมาชิกในครอบครัวควรมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่นและความหลากหลายทางเพศ

2. งานวิจัยของ Suttichainimit & Tuicomepee (2016) นำเสนอแนวทางการปฏิบัติตนของบุคคลในครอบครัวต่อวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังนี้

- 2.1 การจัดกิจกรรมเปิดใจพูดคุยในครอบครัว การเปิดใจยอมรับในตัวตนของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศด้วยการใช้เวลาในการพูดคุย ถึงแม้ว่าในช่วงแรกสมาชิกในครอบครัวอาจเผชิญกับความขัดแย้งและการต่อสู้ทางความคิดของตนเองอยู่บ้าง หากแต่สมาชิกของครอบครัวควรต้องขยายมุมมองทางความคิดของตนบนพื้นฐานของความรัก และใช้เวลาเป็นปัจจัยที่จะช่วยทำให้ทุกอย่างคลี่คลายและก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันที่มากขึ้น

- 2.2 การชื่นชมและส่งเสริมให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศได้ค้นพบความถนัดของตนเอง และทำในสิ่งที่รัก ซึ่งการประสบความสำเร็จในด้านใดด้านหนึ่งของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ ช่วยทำให้สมาชิกในครอบครัวยอมรับกลุ่มคนเหล่านี้ได้ง่ายขึ้น โดยสมาชิกในครอบครัวควรชื่นชมยินดีกับความสำเร็จของวัยรุ่นด้วย ทั้งนี้ ครอบครัวสามารถช่วยเหลือให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศให้ประสบความสำเร็จได้โดยการส่งเสริมให้วัยรุ่นพัฒนาตนเองตามความสามารถและความถนัด เพื่อให้วัยรุ่นเกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในตนเอง

- 2.3 การเปิดโอกาสให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศแนะนำคนรักของตนให้สมาชิกในครอบครัวรู้จัก จะช่วยเพิ่มการยอมรับจากสมาชิกในครอบครัว

3. งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิต ดังนั้นการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดของครอบครัว รวมถึงการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการดูแลช่วยเหลือ

และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สำคัญ และการนำวัยรุ่นเข้ารับบริการเกี่ยวกับสุขภาพจิต จึงน่าจะสามารถลดความเสี่ยงของการเกิดปัญหาสุขภาพจิตได้

ดังนั้นบทบาทของครอบครัวในการดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศควรเริ่มจากความรักและพัฒนาความเข้าใจในธรรมชาติของวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงจะนำไปสู่การเปิดใจยอมรับและส่งเสริมให้วัยรุ่นได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบ รวมถึงการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิต

บทบาทของโรงเรียน

วัยรุ่นเป็นวัยที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่โรงเรียน ดังนั้นครูจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ ดังนี้

1. ครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นและความหลากหลายทางเพศอย่างถูกต้อง
2. ครูควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ได้แก่ อัตลักษณ์ทางเพศ และเพศวิถี กับนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยบรรจุความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศลงในหลักสูตรการเรียนการสอน (Toomey et al., 2013) นอกจากนี้จากการศึกษาของ UNICEF (2020) พบว่าการสอนเรื่องเพศวิถีในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นการบรรยายจึงอาจไม่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ดังนั้นควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีเจตคติที่ดีและการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

3. ครูยังต้องประพาดคิดนเป็นแบบอย่างที่ดีในการไม่ตีตราหรือระบุสถานะทางเพศของวัยรุ่นว่าเป็นแบบใด เช่น เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ข้ามเพศหรือไม่มีเพศ เพื่อให้วัยรุ่นเกิดการนับถือตนเอง และลดการถูกเลือกปฏิบัติจากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน (Kosciw, Palmer, Kull & Greytak, 2012)

4. โรงเรียนควรมีบริการด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับ แนะนำ ช่วยเหลือ วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเองหากมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน หรือขอความช่วยเหลือจากนักวิชาชีพเฉพาะทาง จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การได้รับการสนับสนุนในด้านบริการต่าง ๆ ดังนี้

- 4.1 การให้บริการการปรึกษาทำให้วัยรุ่นมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ดังนั้น การจัดให้วัยรุ่นได้รับบริการให้การปรึกษาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มช่วยให้วัยรุ่นรับรู้ว่าคุณเองไม่ได้อยู่คนเดียว แต่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และกลุ่มจะช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Medeiros et al., 2008) การสนับสนุนการเข้ารับบริการจากบุคลากรที่มีประสบการณ์รวมถึงการให้ข้อมูลกับวัยรุ่นว่าเมื่อมีปัญหาจะขอความช่วยเหลือได้อย่างไร จึงนำช่วยให้วัยรุ่นข้ามพ้นปัญหาเหล่านี้ไปได้

- 4.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การศึกษาของ Upayak, Voracharoenstri, & Srisawat (2020) ที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงร่วมกับกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า ภายหลังจบการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศมีการแสดงออกทางการเรียน การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อน ครู ผู้ปกครอง ในทิศทางที่ดีขึ้น และมีพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงทางเพศและสารเสพติดลดลง

โรงเรียนควรจัดทำฐานข้อมูลวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในโรงเรียนเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ซึ่ง Ream (2018) พบว่าการป้องกันการฆ่าตัวตายอาจมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นหากผู้เกี่ยวข้องมีข้อมูลของวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่เพียงพอ

โรงเรียนเป็นสังคมหนึ่งที่สำคัญในการดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ ครูและบุคลากรในโรงเรียน รวมถึงผู้เรียนทุกคนในโรงเรียนเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญ ทุกคนในโรงเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการเป็นตัวแทนของกันและกันในการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม รวมถึงการมีนโยบาย และระบบการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางเพศ

บทสรุป

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อีกทั้งยังต้องค้นหาคำตัดสินของตนเองให้ได้เพื่อการพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต จึงเป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการของบุคคล อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญกับความกดดันจากสถานการณ์ทางสังคมที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาการระยะยาวในหลากหลายรูปแบบ เช่น การถูกเลือกปฏิบัติ การถูกตีตราจากสังคม ทั้งนี้ กลุ่มบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศให้สามารถข้ามผ่านพัฒนาการในช่วงวัยนี้ได้คือ บุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ และพัฒนาการของวัยรุ่นอันจะนำไปสู่เจตคติในเชิงบวก การให้การยอมรับ และการปฏิบัติที่ถูกต้องต่อวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศ นอกจากนี้ ควรต้องสนับสนุนให้วัยรุ่นได้พัฒนาตนเองตามความสามารถและความถนัด เพื่อให้วัยรุ่นเกิดการนับถือตนเอง ความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งการช่วยเหลือสนับสนุนเมื่อวัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศเกิดปัญหาการปรับตัวในด้านต่าง ๆ เพื่อลดโอกาสเสี่ยงของปัญหา และส่งเสริมให้วัยรุ่นที่มีความหลากหลายทางเพศได้เติบโตเป็นพลเมืองคุณภาพของสังคม

เอกสารอ้างอิง

- Almeida, J., Johnson, R. M., Corliss, H. L., Molnar, B. E., & Azrael, D. (2009). Emotional Distress Among LGBT Youth: The Influence of Perceived Discrimination Based on Sexual Orientation. *J Youth Adolesc.* 38(7): 1001-1014. <https://doi.org/10.1007/s10964-009-9397-9>
- Asia Pacific Forum, A. C. J. (2010). ACJ Report: Human Rights, Sexual Orientation and Gender Identity. *ACJ Report*. [Online]. Available: shorturl.at/fgoAY
- Bangkok Post and Reuters. (2019). **Thailand promotes LGBTQ Tourism In New York Rally**. [Online]. Available: shorturl.at/elwBE
- Bem, S. L. (1981). Gender Schema Theory: A Cognitive Account of Sex Typing. *Psychological Review*. 88: 354-364. <https://doi.org/10.1037//0033-295X.88.4.354>

- Bergin, C. C., & Bergin, D. A. (2012). **Child And Adolescent Development in Your Classroom**. USA: Wadsworth Cengage Learning.
- Erikson, E. H. (1953). Growth and Crises of The Healthy Personality. In C. Kluckhohn, H. A. Murry & D. Schneider (eds.), **Personality in Nature, Society, And Culture**. (2nd. ed., pp. 185-225). NY: Knopf.
- Kittiteerasack, P., Steffen, A., & Matthews, A. (2020). The Influence of Minority Stress on Level of Depression among Thai LGBT Adults. **Jurnal Keperawatan Indonesia**. 23(1): 74-84. <https://doi.org/10.7454/jki.v23i1.1073>
- Kosciw, J. G., Palmer, N. A., Kull, R. M., & Greytak, E. A. (2012). The Effect of Negative School Climate on Academic Outcomes for LGBT Youth and the Role of In-School Supports. **Journal of School Violence**. 12(1): 45-63. <https://doi.org/10.1080/15388220.2012.732546>
- Manalastas, E. J., Ojanen, T. T., Torre, B. A., Ratanashevorn, R., Hong, B. C. C., Kumaresan, V., & Veeramuthu, V. (2017). Homonegativity in Southeast Asia: Attitudes Toward Lesbians and Gay Men in Indonesia, Malaysia, the Philippines, Singapore, Thailand and Vietnam. **Asia-Pacific Social Science Review**. 17: 25-33. <https://doi.org/10.59588/2350-8329.1120>
- Marcia, J. E. (1993). **The Ego Identity Status Approach to Ego Identity**. NY: Springer. <https://doi.org/10.1007/978-1-4613-8330-7>
- Mayo, C. (2014). **LGBTQ Youth and Education: Policies and Practices**. NY: Teachers College Press.
- McConnell, E. A., Birkett, M., & Mustanski, B. (2016). Families Matter: Social Support and Mental Health Trajectories Among Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Youth. **J Adolesc Health**. 59(6): 674-680. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2016.07.026>
- Medeiros, D. M., Seehaus, M., Elliott, J., & Melaney, A. (2008). Providing Mental Health Services for LGBT Teens in a Community Adolescent Health Clinic. **Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy**. 8: 89-95. <https://doi.org/10.1080/19359705.2004.9962381>
- Nitiwana, C. & Leerasiri, W. (2017). Promotion of LGBT Human Rights in the United States during the Obama Administration (2009-2016). **Political Science and Public Administration Journal**. 8(1): 1-32.
- Ream, G. L. (2019). What's Unique About Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender (LGBT) Youth and Young Adult Suicides? Findings From the National Violent Death Reporting System. **J Adolesc Health**. 64(5): 602-607. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2018.10.303>
- Russell, S. T., McGuire, J. K., Lee, S.-A., Larriva, J. C., & Laub, C. (2008). Adolescent Perceptions of School Safety for Students with Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Parents. **Journal of LGBT Youth**. 5(4): 11-27 <https://doi.org/10.1080/19361650802222880>
- Russell, S. T., Ryan, C., Toomey, R. B., Diaz, R. M., & Sanchez, J. (2011). Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender Adolescent School Victimization: Implications for Young Adult Health and Adjustment. **Journal of School Health**. 81(5): 223-230. <https://doi.org/10.1111/j.1746-1561.2011.00583.x>
- Ryan, C., Russell, S. T., Huebner, D., Diaz, R., & Sanchez, J. (2010). Family acceptance in adolescence and the health of LGBT young adults. **J Child Adolesc Psychiatr Nurs**. 23(4): 205-213. <https://doi.org/10.1111/j.1744-6171.2010.00246.x>

- Sadowski, M. (2020). **Safe Is Not Enough: Better Schools for LGBTQ Students**. MA: Harvard Education Press.
- Suriyasarn, B. (2014). **Gender Identity and Sexual Orientation in Thailand**. Bangkok: International Labour Organisation.
- Suttichainimit, A., Tuicomepee, A. (2016). Psychological Experiences of Family Members Following the Outness of Persons with Homosexual Orientation. **Bulletin of Suan Prung**. 32(3): 14-27.
- Syed, M., & Seiffge-Krenke, I. (2013). Personality Development from Adolescence to Emerging Adulthood: Linking Trajectories of Ego Development to The Family Context and Identity Formation. **J Pers Soc Psychol**. 104(2): 371-384. <https://doi.org/10.1037/a0030070>
- The Trevor Project. (2020). **National Survey on LGBTQ Youth Mental Health 2020**. [Online]. Available: shorturl.at/vBU03
- Toomey, R. B., Ryan, C., Diaz, R. M., Card, N. A., & Russell, S. T. (2010). Gender-Nonconforming Lesbian, Gay, Bisexual, And Transgender Youth: School Victimization and Young Adult Psychosocial Adjustment. **Developmental Psychology**. 46: 1580-1589. <https://doi.org/10.1037/a0020705>
- Toomey, R. B., Ryan, C., Diaz, R. M., Card, N. A., & Russell, S. T. (2013). Gender-Nonconforming Lesbian, Gay, Bisexual, And Transgender Youth: School Victimization and Young Adult Psychosocial Adjustment. **Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity**. 1(S): 71-80. <https://doi.org/10.1037/2329-0382.1.S.71>
- Torrey, E. F. (1992). **Freudian Fraud: The Malignant Effect of Freud's Theory on American Thought and Culture**. NY: HarperCollins Publishers.
- UNDP (2019). **Tolerance But Not Inclusion**. [Online]. Available: <https://www.undp.org/publications/tolerance-not-inclusion#modal-publication-download>
- UNICEF (2020). **Sexuality Education in Thailand**. [Online]. Available: <https://www.unicef.org/thailand/th/reports>
- Upayak, S., Voracharoensri, S., Srisawat, P. (2020). A Study and Enhancement of Assertiveness Behavior of Transgender Adolescents Through Psychological Training. **Journal of Educational Research**. 15(2): 51-66.
- World Health Organization. (2016). **FAQ on Health and Sexual Diversity: An Introduction to Key Concepts**. [Online]. Available: <https://www.who.int/gender-equity-rights/news/20170329-health-and-sexual-diversity-faq.pdf>
- World Health Organization. (2017). **Gender, Equity & Human Rights**. [Online]. Available: <https://www.who.int/gender-equity-rights/news/20170329-health-and-sexual-diversity-faq.pdf>
- Williams, J. M., & Currie, C. (2000). Self-Esteem and Physical Development in Early Adolescence: Pubertal Timing and Body Image. **The Journal of Early Adolescence**. 20: 129-149. <https://doi.org/10.1177/0272431600020002002>
- Wikipedia (2021). **Human Rights of LGBT People**. [Online]. Available: <https://th.wikipedia.org/wiki>